

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΤΣΙΟΥΜΗ

Η Χρυσάνθη Μαυροπούλου-Τσιούμη φοίτησε στο Ιστορικό –Αρχαιολογικό Τμήμα της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ). Κατά τη διάρκεια των σπουδών της, πήρε μέρος στις ανασκαφές της Βεργίνας υπό την εποπτεία των καθηγητών Γ. Μπακαλάκη και Μ. Ανδρόνικου και στις παλαιοχριστιανικές ανασκαφές των Φιλίππων υπό την εποπτεία του τότε Εφόρου Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Στ. Πελεκανίδη. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη Βυζαντινή Αρχαιολογία ως υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ) υπό την εποπτεία του καθηγητή Στ. Πελεκανίδη (Θεσσαλονίκη) και συνέχισε τη συμμετοχή της στις ανασκαφές των Φιλίππων.

Η επαγγελματική της πορεία άρχισε το 1965 με τον διορισμό της ως Επιμελήτριας Αρχαιοτήτων στη Βέροια με αρμοδιότητα τη Δυτική Μακεδονία, όπου ασχολήθηκε με καταγραφές, αναστηλώσεις, συντηρήσεις μνημείων, καθώς και διοικητικό έργο. Το 1969 αναγκάστηκε να παραιτηθεί από τη θέση της και, αμέσως μετά, εργάστηκε ως το 1974 στο Πατριαρχικό Ίδρυμα Πατερικών Μελετών, με αντικείμενο τη μελέτη των μικρογραφιών των χειρογράφων του Αγίου Όρους και την έκδοση τεσσάρων σχετικών τόμων.

Το 1972-1973 εργάστηκε στη Χαϊδελβέργη ως υπότροφος του γερμανικού ιδρύματος Alexander von Humboldt και το 1974 ανακηρύχθηκε διδάκτορας της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ.

Το Δεκέμβριο του 1974 επανήλθε στην Αρχαιολογική Υπηρεσία με τη Συντακτική Πράξη της 3ης Σεπτεμβρίου για την αποκατάσταση των δημοσίων υπαλλήλων που είχαν διωχθεί κατά τη διάρκεια της δικτατορίας. Το 1978 έγινε Έφορος Βυζαντινών Αρχαιοτήτων και το 1981 Διευθύντρια της 9ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων με κύριο έργο τον συντονισμό και την επιστημονική ευθύνη της αναστήλωσης μνημείων της Θεσσαλονίκης, τα οποία είχαν υποστεί μεγάλες ζημιές από τους σεισμούς του 1978. Παράλληλα οργάνωσε συνέδρια και μουσειακές εκθέσεις.

Το 1986 εξελέγη Καθηγήτρια στο τμήμα Νηπιαγωγών του ΑΠΘ με αντικείμενο τη διδασκαλία της Ιστορίας της Τέχνης και της Μουσειακής Εκπαίδευσης. Παράλληλα με τη διδασκαλία, ανέλαβε και διοικητικό έργο ως μέλος της Συγκλήτου (12 χρόνια), ως Διευθύντρια Τομέα, ως Αναπληρώτρια Πρόεδρος και ως Κοσμήτορας της Σχολής. Επίσης, δραστηριοποιήθηκε και στη Φλώρινα ως μέλος της προσωρινής Γενικής Συνέλευσης του Παιδαγωγικού Τμήματος των δασκάλων, όπου και δίδαξε τρία χρόνια, και του Τμήματος Βαλκανικών Σπουδών της ίδιας πόλης, στο οποίο διετέλεσε Αναπληρώτρια Πρόεδρος και Πρόεδρος για μικρό διάστημα.

Προσέφερε, επίσης, υπηρεσίες σε διάφορους εξω-πανεπιστημιακούς οργανισμούς (π.χ. Πρόεδρος του Λαογραφικού και Εθνολογικού Μουσείου Μακεδονίας, Αντιπρόεδρος του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης κτλ.) και σε κοινωνικούς φορείς.

Κατά τη διάρκεια της θητείας της στο Πανεπιστήμιο, ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την έρευνα της Μουσειακής Εκπαίδευσης, εποπτεύοντας μεταπτυχιακές εργασίες και διδακτορικές διατριβές. Η θητεία της στο Πανεπιστήμιο έληξε το 2006 και από τότε είναι Ομότιμη Καθηγήτρια του ΑΠΘ.

Έχει συγγράψει 14 βιβλία αρχαιολογικού περιεχομένου και γύρω στις 120 μελέτες, ελληνικές και ξενόγλωσσες, ποικίλου περιεχομένου με ιδιαίτερη ενασχόληση στη βυζαντινή ζωγραφική.